
SCHEIKUNDE EN MIKROSKOOP TER ONTDEKKING VAN VERVALSCHT SCHRIFT.

Onlangs kwam in Duitschland een geval voor, dat iemand op eene quitantie tweemaal uit het cijfer 1 het cijfer 4 had gemaakt. Toen de persoon, ten wiens nadeele dit bedrog was gepleegd, zulks ontdekte en de zaak voor het gerecht bragt, werd aan een aantal schriftgeleerden, d. i. schrijfmeesters, steendrukkers, schrijvers enz. de taak opgedragen om het al of niet bestaan der vervalsching uit te maken, doch te vergeefs. De inkt was overal gelijkmatig zwart, en van eenen verschillenden druk met de pen was ook niets te bespeuren.

De heer VORWERK onderzocht nu de zaak langs den scheikundigen weg en wel op de volgende wijze:

De aanklager gebruikte slechts galnooten-inkt. Tijdens het proces bezigde de aangeklaagde deze ook. Hij had namelijk zorg gedragen bij tijds van inkt te verwisselen. Een vroeger door hem geschreven adres bleek echter geschreven te zijn met campechehout-inkt. Deze laatste nu heeft de eigenschap, dat daarmede geschreven letters eerst rood worden en vervolgens verdwijnen, wanneer het papier gedurende eenige seconden in water gelegd wordt, waarbij eenige droppels salpeterzuur gevoegd zijn. Galnooten-inkt biedt daarentegen langer weerstand en wordt bij dezelfde proef niet veranderd.

Toen nu de quitantie door het aangezuurde water werd gehaald, werden de beide haakjes, waardoor de 1 in een 4 was veranderd, eerst schaamrood en verdwenen daarop geheel, terwijl de oorspronkelijke 1 achterbleef.

Hiermede was de vervalsching bewezen.

Bij dezelfde gelegenheid onderzocht ook VONWERK schrift met eene derde soort van inkt, die tegenwoordig veel in gebruik is, t. w. de zoogenaamde alizarine-inkt, waarin indigo voorkomt. Hij bezigde daarbij het mikroskoop.

Het bleek hem daarbij, dat letters, geschreven met elk der drie inktsoorten, zich bij eene 70malige vergrooting verschillend vertoonden, inzonderheid na de behandeling met het aangezuurde water. Wat bepaaldelijk de alizarine-inkt aanbelangt, zoo waren alsdan in de overgebleven sporen der letters duidelijk indigo-deeltjes te erkennen (*Neues Jahrb. f. Pharm.*, März 1864).

Hg.
